And it is not necessary to say, 'write it'

ואין צריך לומר כתובו –

OVERVIEW

עדים taught that if a קנין is made in the presence of two עדים, those עדים may write up a שטר stating that this קנין took place and give it to the beneficiary even though the שטר (seller, benefactor) did not tell them to write it up as a שטר. Our כומיווי clarifies the details of this ruling.

וכותבין בלא רשותו כל זמן שלא חזר בו –

And the עדים may write this שטר without his explicit permission as long as he did not retract (and tell the עדים specifically that he does not want this קנין to be written up in a שטר) -

-ומיהו יכול לחזור בו¹ כדאמרינן לקמן בפרק המוכר את הספינה (דף עז,או) ומיהו יכול לחזור שטר from writing the ומיהו אנובר states later in עדים יפרק המוכר את הספינה: יפרק המוכר את הספינה -

יכו בשדה זו לפלוני² וכתבו לו את השטר³ חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה לא לפלוני² וכתבו לו את השטר³ חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה לא לפלוני² וכתבו לו את השטר הואר לא לפלוני² וכתבו לו את השטר הואר לא ליכו שטר שטר מחנה לא שטר מחנה (that the grantor may retract regarding the שטר מחנה שטר מחנה the field on behalf of the recipient cannot write a זוכה that the grantor gave this field to the recipient) however the grantor cannot retract the giving of the field (the field will belong to the קונה albeit without a שטר by prove that it is his).

תוספות anticipates a difficulty:

הא דאמרינן בריש אף על פי ⁵ (כתובות דף נה,א ושם דיבור המתחיל כתובו) − והא דאמרינן בריש אף על פי (כתובות דף נה,א ושם דיבור המתחיל כתובו) And regarding that which the גמרא states in the beginning of פרק אע"פ, if

someone said to עדים -

כתובו וחתומו והבו ליה קנו מיניה לא צריך לאימלוכי ביה –

¹ The מקנה may have his reason why he does not want this transaction to be documented (he does not want it publicized, etc. [see אור לקמן עז,א ד"ה הוזר הוזר [א. א ד"ה הוזר הוזר]).

 $^{^{2}}$ The עדים give the סודר מקנה (on behalf of the recipient) and when the מקנה accepts the סודר the ownership of the field is transferred from the מקנה to the קונה through קנין הליפין. The recipient need not even be aware of this transactions, since it is for his benefit and זכין לאדם שלא בפנין,

³ The שטר (in this instance), which will be given to the קונה, will serve (merely) as proof that the סעונה owns this field from this date onwards. The acquisition of the field was already accomplished through the קנין.

⁴ It is evident from this אמרא that even when the קנין הליפין is effective (אינו הוזר בשדה), nevertheless the מקנה מקנה can prevent the עדים from writing a שטר should he so desire (חוזר בשטר).

⁵ The גמרא there states: אמר לעדים כתבו וחתמו והבו ליה קנו מיניה לא צריך אימלוכי ביה לא קנו מיני (פומבדיתא אמרי לא צריך אימלוכי ביה והלכתא צריך אימלוכי ביה) בני מתא מחסיא אמרי צריך אימלוכי ביה והלכתא צריך אימלוכי ביה

"Write a שטר מתנה and sign it and give it to the recipient', if the עדים preformed a קניך הליפין to acquire the property on behalf of the recipient, it is not necessary for the עדים to consult with the grantor. It would superficially seem from that גמרא that the reason the עדים need not consult with the grantor regarding writing the עדים is (only) because he told them עדים 'כתובר', otherwise (it seems) the עדים would need to consult with the grantor, not as it seems from our אמרא –

תוספות responds; the reason they do not need to consult with the grantor -

אמר להו נמי כדאמרינן הכא – לאו דוקא משום דאמר להו כתובו דאפילו לא אמר להו נמי כדאמרינן הכא - Is not specifically because he told the עדים, 'write it', for even if he did not tell the עדים 'write it', the rule would also be that they do not need to consult him, as the נמרא states here -

אלא משום דבעי למימר 7 לא קנו מיניה צריך לאימלוכי ביה אף על גב דאמר להו כתובו: But rather the reason the גמרא mentions 'כתובו' is because the גמרא wanted to teach us (the concluding rule) that if the עדים did not make a קניך with the grantor, they do need to consult with him again immediately prior to writing the שטר even though he already told them 'כתובו'!

SUMMARY

The מקנה may change his mind and prevent the עדים from writing the שטר before it was written. 8

THINKING IT OVER

- 1. Is תוספות question from 9 פרק אע"פ connected to what תוספות stated initially that he may retract as long as the שטר was not written, or is it merely a contradiction between the two גמרות?
- 2. Can the מקנה prevent the delivery of the שטר to the קונה after it was written, 10 but before it was delivered? 11

⁸ See 'Thinking it over' # 2.

⁶ See 'Thinking it over # 1'

⁷ See footnote # 5.

⁹ See footnote # 6.

¹⁰ See footnote # 8.

¹¹ See רשב"ם לקמן עז,א ד"ה חוזר.